

PĀES HORY, PĀES DOLY â€“ BULHARSKO A ĀECKO

ĀEtrtek, 18 ĀTMĀ-jen 2007

Tak jako pĀTMedešlý rok, i letos jsme pĀTMI výbĀru místa dovolené touĀili skloubit dvĀ destinace. Divokou nespoutanou pĀTMIrodu s vysokými vrcholky a azurové moĀTMe s hĀTMejivými sluneĀními paprsky. Odmítáme trávit své dovolené s cestovní kanceláTMe, neboĀ aby nám ještĀ ve dnech volna nĀkdo organizoval Āas a program, na to nejsme stavĀní.

RovnĀĀ pĀTMedstava zájezdu „all inclusive", kdy se dovolená smrskává na pĀTMechod mezi hotelovým bazénem a zalidnĀnou plĀĀí a na pĀTMIpadný organizovaný výlet k nĀjaké té pamĀtihadnosti, nám zpĀsobuje mrazení v zádech. Proto veškeré rozhodování o tom - kam, jak a co tam - je pouze na nás. Bylo-li vloni jednoznaĀnou volbou Chorvatsko s pohoĀTmím Velebit, rozmýšleli jsme se letos mezi Bulharskem a Rumunskem. Nakonec zvĀzila Mussala, nejvyšší to hora nejen Bulharska, ale celého Balkánu vĀbec. Rukavice byla hozena - tam prostĀ musíme vylézt!

PĀTMI pohledu do mapy jsme pak namĀsto povalovaĀky u ĀEerného moĀTMe zvolili pomĀrnĀ kratší cestu Āecku. A hned na ránĀ se tak vyskytl malý ostrĀvek Thassos, o kterém jsme se doĀetli, Āe patĀTMI mezi ty nejhezĀí z Āe s mnoha pozoruhodnostmi. Bylo rozhodnuto a staĀilo si jen vybrat vhodný termín. V loĀském roce se nám osvĀdĀila polovina mĀsíce záĀTMI. Silnice a hraniĀní pĀTMechody zely prázdnotou a po sezónĀ jsme byli jak v horách, tak u moĀTMe tĀ sami.

Proto i letos jsme zvolili aĀ poprázdninové období a potvrdilo se nám jako neochvĀjnĀ výhodné. Volné pĀTMechody opuštĀné hory, nezalidnĀná pĀTMI moĀTMSká letoviska, pĀTMIjemná teplota kolem 27 stupĀĀ. Nerušeni pĀTMI ostatních turistĀ vidĀli jsme pĀTMEkrásné kouty naší zemĀ a krom toho jsme mohli pozorovat i bĀĀný Āivot v oblastech, kterými jsme projĀdĀli, coĀ by se nám napĀTMIklad pĀTMI cestĀ letadlem nepoštĀstilo. I kdyĀ na internetových stránkách ministerstva zahraniĀních vĀcí stále „visí" upozornĀní o nebezpeĀnosti v Bulharsku a doporuĀení necestovat sem na vlastní pĀst, mĀĀu prohlásit, Āe za celou naší cestu jsme nezaznamenali jedinou nebezpeĀnou situaci. Celkem jsme najeli 4.250 kilometrĀ a pĀTMe veškeré zmĀny o riskantní jĀzdu bulharských a ĀTMeckých ĀTMIĀĀ nutno ĀTMI kritiĀtĀjší situaci lze zaĀít na Āeských dĀlnicích.

Cestu naskrz Balkánem jsme podnikli celkem ĀtyĀTMI - Axl, Terka a moje maliĀkost (MĀša). AĀ v širokém vĀkovém rozpĀtĀ (20 - 47 let), pĀTMe generáĀní rozdĀlosti si vyhovujeme, a za celou dobu se mezi námi nevyskytly ĀĀdné rozpĀTMe (pominu-li hádky pĀTMI stolní hĀTMe Aktivita, kdy hrál tým Āen proti týmu muĀĀĀ). A teĀ uĀĀ vás zvu, abyste alespoĀ virtuálnĀ s námi proĀili naše putování: 30 hod. - vyjĀdĀme z Humpolce Cestou si za dennĀho svĀtla opakujeme pár dĀleĀitých bulharských slovĀek a bavíme se frázemi typu: „Charesvaš mi" (LíbĀ se mi) - „Imaš krasivi oĀi, chubavi kraka" (MĀš krásné oĀi a nohy) - „Vljubich se v tebe" (Zamiloval jsem se do tebe) - „Gledaj si rabotata!" (Trhni si nohou!) apod. Výuku podobných vĀt oceĀuje pĀTMedevšim Axl - tvrdĀ, Āe se mu taková slovní zásoba bude obzvlášĀ v horách nĀramnĀ hodit...

V pĀl osmé dorĀĀíme na hranice se Slovenskem, kde zjišĀujeme, Āe Petrovi chybĀ pas. Abych to vysvĀtlila - jako nejzodpovĀdnĀjší (!) Ālen celé výpravy jsem všechny pasy vzala k sobĀ a uloĀĀila je do sĀĀku na suchý zip - jako ochranu proti pĀTMIpadnému znehodnocení. Asi týden pĀTMed odjezdem jsem pasy uloĀĀila do cestovní tašky a v prĀbĀhu dalších dnĀ je kaĀdodennĀ kontrola, zda tam opravdu jsou a neodešly si nĀkam po svĀch. V den odjezdu mĀ však osvĀtil nĀjaký Duch svatý Āi co umĀnila jsem si, Āe všechny pasy ještĀ okopĀruju, kdyby náhodou došlo k eventualitĀ, Āe nám budou odcizeny a my musĀli podnikat anabĀzi na zastupitelských úĀTMIadech. ProtoĀe jsem však byla vytĀĀena dalšími pĀTMIpravami na cestu, dala jsem okopĀrování pasĀ za úkol Terce a víc se o to nestarala. Terka mi pak vrĀtila zpĀt sĀĀek, kde pasy na první pohled byly pĀTMItomny, a mĀ uĀĀ nenapadlo kontrolovat jejich poĀet. Bystrému Āterka jistĀ dojde, co se stalo - poslední kopĀrovaný pas prostĀ zĀstal zapomenutý v kopĀrce... Já jsem sĀĀek s ostatními pasy uloĀĀila zpĀt do zavadla a následnĀ jeho pĀTMItomnost v tašce ještĀ nĀkolikrát revidovala, a to i pĀTMed výjezdu z domu se slovy: „Tak ještĀ postoprve zkontroluju pasy... jo, jsou tady." (pokraĀování zítra) MĀša z Humpolu, cestovatelka n. v. n.